

Emma Kwiatkowska

MAD TIMES

Autorskie sposoby przekazywania treści w technikach wkłęsłodruku i wypukłodruku.

STRESZCZENIE

„*Mad Times. Autorskie sposoby przekazywania treści w technikach wkłęsłodruku i wypukłodruku.*” to komentarz do zestawu prac wykonanych w tradycyjnych technikach grafiki warsztatowej, których tematem jest szerokie spektrum ludzkich lęków, o czym wspominam we wstępie pracy (rozdział pierwszy).

Drugi rozdział został poświęcony merytorycznemu aspektowi wykonanych dzieł – od objaśnienia samej nazwy cyklu (*Mad Times* – ang. *Szalone Czasy*), przez zarysowanie ogólnej koncepcji oraz umiejscowienie jej w konkretnym kontekście i zasugerowanie odbiorcy symboliki/treści poszczególnych prac, po opis poszczególnych grafik. Omawiając przyświecającą mi ideę, podkreśliłam, które z lęków w wymiarze zarówno interpersonalnym, jak i społecznym, interesują mnie jako twórcę najbardziej: lęk przed brakiem akceptacji, oceną, zaufaniem, miłością, samotnością, (...). Wspomniałam o piramidzie potrzeb Maslova, roli mass mediów w kreowaniu sztucznego obrazu idealnego społeczeństwa (a przez to pogłębiających się lęków i kompleksów) oraz o poszukiwaniu niejednoznacznych symboli i wyrzucaniu ich z pierwotnego kontekstu.

Wymieniając liczne źródła inspiracji, zaakcentowałam rolę muzyki i sztuki sakralnej w procesie pracy nad projektem. W sztuce sakralnej zainteresowała mnie jej wartość wizualna, obdarta z wartości literackich i religijnych. Tworząc prezentowany cykl chętnie korzystałam z wizerunków Matki Boskiej, Chrystusa, amorów i przypisywanych im atrybutów, lecz umiejscawiałam je w zupełnie innym kontekście.

Nie mniej istotnym elementem sztuki wizualnej przy tworzeniu cyklu *Mad Times* stała się dla mnie typografia, której źródłem były dla mnie głównie zakorzenione w polskiej tradycji plakaty artystyczne, a także graffiti.

Kończąc rozważania nad problematyką prac i ich źródłami, opisałam kwestię kontaktów interpersonalnych i obserwacji najbliższego środowiska w procesie twórczym.

Nie mniej ważnym od merytorycznej warstwy dzieła artystycznego jest dla mnie jej wartość estetyczna, a więc jakość techniczna, dobór środków plastycznych i stylistyka grafik, o czym wspominam w rozdziale trzecim. Opisuję, jak w ciągu studiów doktoranckich wypracowałam metodę i język wypowiedzi twórczej przez łączenie technik wklęsłodrukowych (akwaforta, akwaforta na grenie, akwatinta, suchoryt, odprysk cukrowy) z drzeworytem i linorytem oraz używanie pół-transparentnych farb drukarskich.

Kolejność działań nad każdym dziełem cyklu była niezmienna. Pierwszym etapem pracy było przygotowanie szkicu w programie do obróbki graficznej (skany rysunków, nakładanie kolorów oraz faktur). W zdecydowanej większości grafik pierwszą nadrukowaną warstwą jest odbitka z matrycy metalowej w kolorze czarnym, która stanowi szkielet kompozycyjny danego projektu. Na nią, częściowo transparentną farbą, nakładane były warstwy koloru matrycy opracowanej w sklejce lub/i linoleum.

Kolejny fragment pracy to rodzaj rozeznania w sztukach wizualnych i naukach społecznych pod kątem podejmowanych tematów. Opisuję tutaj pojęcie kultury strachu, lęku jawnego, lęku ukrytego i inne procesy psychologiczne oraz ich odzwierciedlenie w sztuce na przestrzeni wieków – od średniowiecza po czasy współczesne (od motywu danse macabre, przez barokowe obrazy wanitatywne, po nowoczesną sztukę ekspresjonistów).

Związek sztuki i Kościoła znany jest w historii od wieków. Korzystanie z symboliki bądź układów postaci zaczerpniętych ze sztuki sakralnej w pracach niemających charakteru religijnego, tak jak w opisywanym cyklu, również. Takie realizacje tworzyli m.in. Marc Chagall, Max Ernst, Sam Jinks, Dorota Nieznalska, (...), oraz artyści tzw. *trzeciego nurtu* polskiej sztuki lat 80.

W projektach często wykorzystuję autoportret, który jest dla mnie uniwersalnym symbolem cech ogólniejszych niż te przystające do mnie, powszechnych społecznie. Przybliżając pojęcie *autoportretu symbolicznego* wspomniałam o twórczości Jacka Malczewskiego i Agaty Bogackiej.

Ostatni rozdział pracy stanowi jej podsumowanie, w którym wyrażam swoją opinię na temat oryginalności swoich propozycji autorskich, ich uniwersalności i wyczerpaniu podjętego tematu.